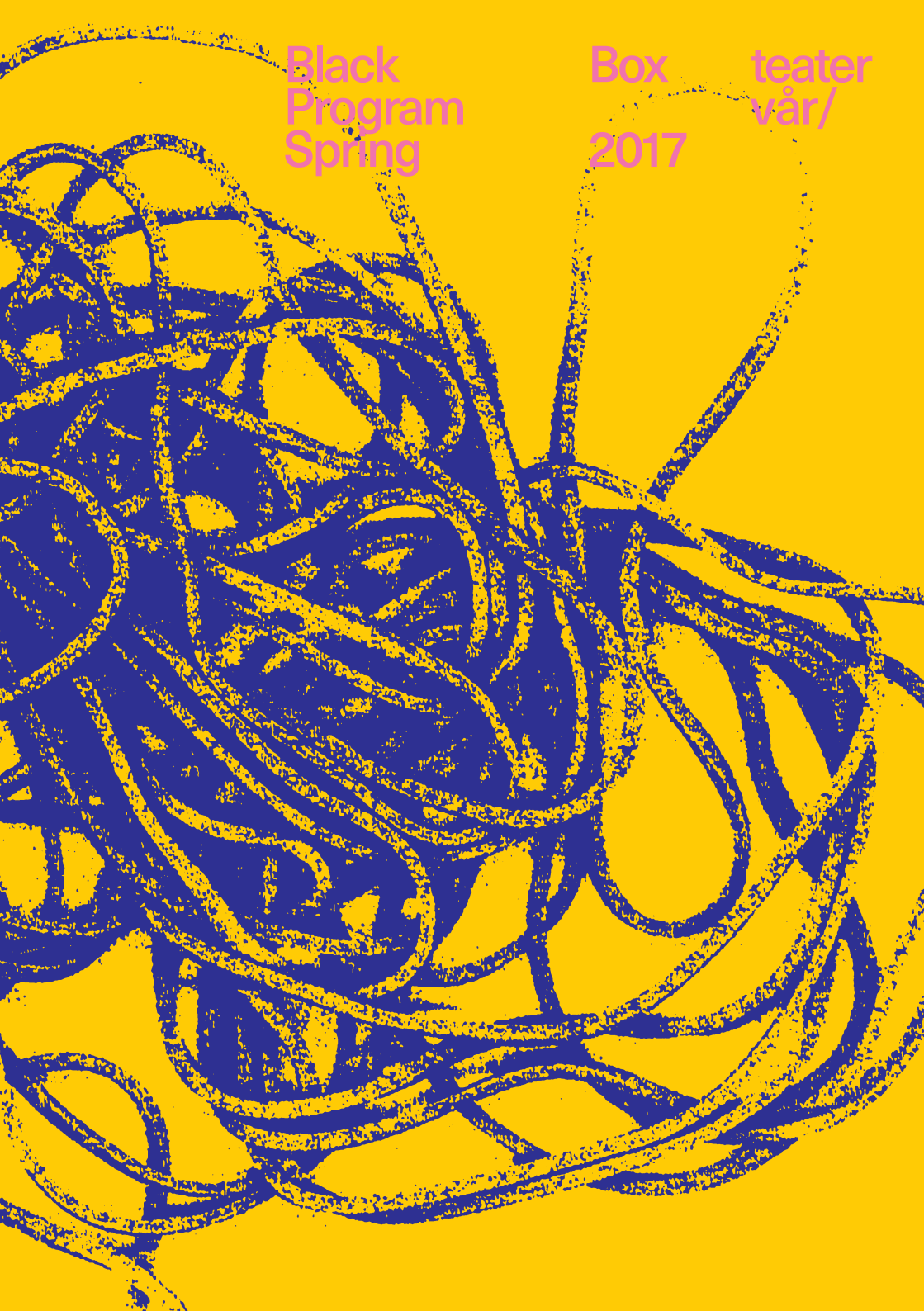


Black
Program
Spring

Box
2017

teater
vår/



19. januar	Presentasjon av høstsesongen	
19.–22. januar	Helle Siljeholm (NO)	nodes on fish, stars and the social
4.–5. februar	Alfredo Zinola & Maxwell McCarthy (IT/US/DE)	PARTY
8.–9. februar	Mithkal Alzghair (SY/FR) (I samarbeid med Dansens Hus)	Displacement
12. februar	Vlatka Horvat (HR/UK)	15th Extraordinary Congress
17. februar	++	Kunstarrangement
22.–24. og 26. februar	Berstad/Wigdel/ Helgebostad (NO)	Spoiler
9.–18. mars	Oslo Internasjonale Teaterfestival	Se eget program
29.–30. mars	by Proxy (NO)	Escape the Universe
19. april	Spreafico Eckly (NO)	Vive la Phrance! (Prosessvisning)
21. april	Jonathan Burrows & Matteo Fargion (UK)	Both Sitting Duet/ Body Not Fit for Purpose + Cheap Lecture/ The Cow Piece
19. mai	++	Kunstarrangement
7.–9. juni	Sør-Trøndelag Teater (NO)	Steppeulven

Velkommen til våren 2017 på Black Box teater

It's the beginning of a new year, full of enthusiasm. Even though 2016 was a tough year worldwide and 2017 is bound to be likewise, we are turning our gaze towards the future, looking at the potentialities and possibilities, considering that even if our actions are small scale, they can generate *something*.

It's absolutely exciting to share with you our Spring 2017 season - my first program as artistic director of Black Box teater.

The program is the most prominent element of our exploration in thinking about how an institution like Black Box teater can expand its role and practices, with respect to aesthetics, artistic development and in relation to its environment. Changes in continuity - this is how we work.

The artistic program navigates between the past, the present and the future, and creates dialogue between the local and the international, and between history, personal stories and collective experiences.

Oslo Internasjonale Teaterfestival is the pulsing heart of our spring season. Concentrated over ten days in March, the emphasis is on multifaceted artists who grasp how we as human beings are sensitive to our environment in a changing world. They bring guts and glory, ambiguity, vulnerability and sensitivity to their work.

Both for the season and the festival, it is a joy to introduce new artists who will be making their debut in Norway or in Oslo. And it feels right to continue faithful collaborations with artists who already have a strong relationship with Black Box teater. This ongoing dialogue with the audience is precious.

"You saw nothing in Hiroshima. Nothing."

-He (Eiji Okada) in *Hiroshima mon amour* (1959)

Hiroshima mon amour, directed by Alain Resnais with a script by Marguerite Duras, is to me one of the most significant films in the 20th century, with thoughts, feelings and emotions in constant motion.



It conveys many important elements that are present in our coming season, but of course in another aesthetic context, at another time and from another position. *Hiroshima mon amour* deals with the impossibility of speaking the unspeakable, imagining the unimaginable, while at the same time considering that art is an attempt to form poetic spaces; the remembrance and oblivion both collective and personal. In the film, the city is a key character. Resnais explores the relation to the city in an organic manner, where intimate conversations are in dialogue with the city itself, where an abstract landscape is the space for unfolding individual memory. This film was also a turning point, with respect to its formally innovative aesthetics.

In *Hiroshima mon amour*, linear construction is abandoned, storytelling is circular and unresolved; past, present and future are looping into each other. *Hiroshima mon amour* could be seen as a sort of condensed metaphor, with relevance for our ambitions for Black Box theater.

Engaging with this film also offers the possibility to raise the question of identity - one of the red threads of our Spring 2017 program.

"*Hi-ro-shi-ma. That's your name,*" She tells him. And He replies, "*It's my name. Yes. Your name is Nevers. Ne-vers in France.*"

At the end of *Hiroshima mon amour*, the characters are identifying with their own nations. In the film, this can be read as a sign of hope, "the protagonists appearing to have made peace with their past."¹

Since the First World War, the Russian Revolution and consequently the new division of Europe, assigning identity has been an ongoing preoccupation. It's interesting to remember that it's a Norwegian, Fridtjof Nansen, who established in 1922 the first passport for refugees and stateless people, sorting out the situation of many individuals and families at that time. "Your name, your papers": in this common police interrogation, papers are defining a national sense of belonging. In terms of identity, nationality is both a simplification, a restriction and an authorization - to paraphrase Hannah Arendt, citizenship is the right to have rights.

At a time when issues related to space are crucial on political, geopolitical, social and aesthetic levels, the relationship between space, positions (including power) and identity needs to be tackled. How as a theater can we rethink our apprehension of space, with a manifold approach? How can we contribute to the exploration of different forms of agency in terms of identities and positioning?

Exploring this relationship implies working on our interactions with our neighborhood, with our city, with our history. As well as challenging modes of collaboration and interdependency among the triangle: the artists/the theater/the audience. We will therefore endeavor to make sure that conversations of all kinds can take place.

All in all, it means a smooth shift regarding our position: I envision Black Box theater as a creative partner, taking an active role in exploring, setting, articulating and participating in artistic agendas and areas of interests. It entails a strong dedication to the process in all we do, including the presentation of performances.

Re-examining positions begins with the place of the artists in the house. Together with three associated artists, Tormod Carlsen, Hildur

1 Jytte Holmqvist, "*Memory and Identity in the Emotive Map of Alain Resnais' Hiroshima Mon Amour (1959)*"; NANO: New American Notes Online, New York City College of Technology, published November 2014.

Kristinsdottir and Mårten Spångberg, we will explore how we can weave ideas, actions, projects together and initiate interventions in connection with the city and its inhabitants, within the frame of a two-year companionship. (See more on page 30)

To compose the artistic program, we are inducing lines of flight between different works, with prominent threads and invisible ones, softening borders among artistic practices, valuing the production of experiences and stimulating contextualization.

As an audience, both during the season and the festival, you will experience different positions: the viewer, the contributor, the listener, the participant, the initiator.

We're opening our season with *nodes on fish, stars and the social*, proposed by Helle Siljeholm and her extensive team: a 72-hour event blurring intensively the typically assigned roles between the artists, the theater and the audience.

We'll also experiment with new formats:

- A weekend for families, adults and kids with the performance *PARTY* by Alfredo Zinola & Maxwell McCarthy

- An open dialogue between two pieces, *Displacement* by Mithkal Alzghair and *15th Extraordinary Congress* by Vlatka Horvat, in which each one can find resonance. Investigating two different periods, with contrasting artistic mediums, they both frame cultural backgrounds, as well as the personal experience of exile, conflicts and war.

- A one-time-only evening to discover multiple pieces by Jonathan Burrows and Matteo Fargion. A singular duo, for the first time in Oslo, who have created a pattern of remarkable works, composed of subtle scores.

We'll present two premieres of Norwegian artists: *Spoiler*, the new piece by the trio Berstad/Wigdel/Helgebostad and *Steppeulven* by Sør-Trøndelag Teater, as well as the new piece by the Norwegian/Nordic collective By Proxy called *Escape the Universe*.

And we continue to propose process viewings, this time with *Vive la Phrance!* by Spreafico Eckly, inviting the audience to join a work in development.

We'll tell you more about the festival in a separate brochure coming soon.

Join, join, join. You're part of the story we're writing collectively. It's an exciting adventure - we need you onboard to make it blossom.

-
Anne-Cécile Sibué-Birkeland
Teatersjef, Black Box teater

**Helle
Siljeholm** (NO)
**nodes on fish,
stars and
the social**
**19. januar
kl. 12.00–
22. januar
kl. 12.00**
Hele huset

Vårsesongen åpnes med en kunstnerisk og sosial sammenkomst. *nodes on fish, stars and the social* er en kunstnerisk happening, et «nabolags-slabberas» på Rodeløkka, en romstering rundt i historien til Black Box teater og en poetisk undring over hvordan verdenen og våre samfunn kommer til å være i fremtiden.

Koreograf, danser og billedkunstner Helle Siljeholm har samlet en stor gruppe kunstnere, medvirkende og andre samarbeidspartnere fra både ulike kunstarter og nabolaget til Black Box teater på Rodeløkka. I løpet av 72 timer vil Black Box teater være vertskapet til denne sammensatte gruppen og alle besøkende til teatret. Prosjektet er ikke organisert rundt en sentral hendelse eller forestilling, men er snarere et nettverk av forskjellige mennesker, aktiviteter og materialer som på ulikt vis inviterer til samhandling og betraktning. Hele huset tas i bruk på uventede måter og åpner for at nye perspektiver på frem-

tiden kan oppstå, i foajeen og på scenene, eller kanskje i kjelleren, på kontoret eller i garderoben.

I 1972 uttalte kunstneren Joseph Beuys at i fremtiden må alle politiske intensjoner være av kunstnerisk karakter. Slikt sett står *nodes on fish, stars and the social* i forlengelse av en kunstnerisk tradisjon hvor en nærmer seg sosiale og politiske fremtidsvisjoner gjennom kunsten. Dette prosjektet er i særlig grad inspirert av nyere filosofisk tenkning som omhandler sosial fantasi, eller menneskets evne til å forestille seg alternative måter å organisere samfunn på.

nodes on fish, stars and the social er åpent for alle de 72 timene det varer. Black Box teater holder åpent hele perioden. Du kan stikke innom eller bli værende så lenge du vil. Kom for å lytte, se, oppleve, diskutere eller bidra med egne ideer. Du kan også spise og overnatte på teatret. Se www.blackbox.no for mer informasjon.

www.nodes.fish

[Aa](#)
[Archive](#)
[Art](#)
[Anticapitalism](#)
[Access](#)
[Abstract](#)
[Alphabet](#)

[Bb](#)
[Black Box teater](#)
[Books](#)
[Beginning](#)
[Balance](#)
[Before / After](#)
[Breakfast](#)

[Cc](#)
[Colours](#)
[Collaboration](#)
[Capitalism](#)
[Contribution](#)
[Community](#)
[Cover-up](#)
[Capitol Hill](#)
[Collage](#)

market ^{Ring 2}
exCHANGE

dox S-VIOM
Motel
BedIn
Oopen HAUS

P
O
e
T
R
Y
FantAS
Y



"Because real future political intentions must be artistic." -Joseph Beuys, 1972

The spring season starts with an artistic and social gathering. *nodes on fish, stars and the social* is a happening, a local hotspot in the Rodeløkka neighborhood of Oslo, a dive into the archives of Black Box teater and a poetic, social and political imagining of future societies.

Choreographer, dancer and visual artist Helle Siljeholm has gathered together an extensive team of collaborators and guests from different artistic disciplines and the geographic vicinity of Black Box teater. Instead of being organized around a central event or performance, *nodes on fish, stars and the social* is a network of different people, actions, activities and materials that utilizes the theater in unexpected ways and invites visitors to be viewers and to interact.

Black Box teater is hosting this project for its duration of 72 hours. You can come at any time, even to eat and sleep, and you can stay as long as you like. All are welcome. See www.blackbox.no for more information.

Initiativ og ledelse: Helle Siljeholm.
Utviklet i samarbeid med: Pernille Holden, Ask Breen, Tobias Leira, Guro Vrålstad, Carl Svensson, Thomas Pape, Anna Nilsson, Susanne Winterling, Kai Johnsen, Black Box Teater. **Inviterte gjester:** Bodhisattva Chattopadhyay m. fler, Rodeløkka med omegn og besøkende. **Støttet av:** Kulturrådet. **Co-produksjon:** Black Box Teater, Teaterhuset Avant Garden og Den norske filmskolen

www.nodes.fish

Utdrag fra en pågående utveksling

nodes on fish, stars and the social er et kunstnerisk og sosialt eksperiment. Det er inspirert av filosofisk og vitenskapelig tenkning som omhandler menneskets sosiale forestillingsevne og fremtidsvisjoner. Tre av kunstnerne bak prosjektet, Helle Siljeholm, Kai Johnsen og Susanne Winterling, deler noen tanker om hvorfor det er nødvendig å skape poetiske rom som kan legge til rette for likeverd og et mangfold av perspektiver på fremtiden.

Helle Siljeholm: Filosofen og aktivisten Franco «Bifo» Berardi er opptatt av hvordan sosial fantasi er blitt tilnærmet umulig, sosialt, teknologisk, politisk og økonomisk. Dette er en kritikk av de gjeldende strukturene og ideologiene i våre samfunn og en påstand om at de har spilt fallitt. Det er interessant å tenke på dette i sammenheng med teatret som lever av «fantasiproduksjon». Hvordan de gjeldende strukturene preger kunstproduksjon og kunstprodusenter. Samtidig mener «Bifo» at det finnes en mulighet for sosial fantasi i poesi.

Kai Johnsen: Sosialiteten, det å være sammen om noe, er den konstituerende kraften i scenekunsten. Men i en globalisert tid blir folk pussig nok individualister og spesialister. Det gjelder også kunsten. Det svarte rommet, selve blackboxen, kan ses på som et symbol på kunstnerisk autonomi. Etter min mening har autonomien samtidig ført til en isolasjon, slik at blackboxen også er et bilde på noe isolert fra resten av verden. Prosjektet vårt er invitert til å ta bolig i Black Box teater. Hvis vi skulle slå ut den ene veggen og åpne teatret mot gaten, hva finner vi da? Jo, her befinner det seg en moské, en skole, NAV. En kafé. Boliger. 500 meter unna finnes det et asylmottak. Hvis man tenker på teatret som et sosialt prosjekt, hvordan kan man aktivere sammenhenger og møtepunkter mellom det som er innenfor og utenfor blackboxen? Kan et avantgarde-teater på Rodeløkka brukes metaforisk og konkret som et sted hvor flere verdener kan møtes og forhandle frem måter å fortelle andre, sammensatt historier på?

Helle Siljeholm: Prosjektets struktur er inspirert av den desentraliserte *starfish*-modellen, eller teknologien *blockchain*. I dette systemet er vi sammen i et nettverk av noder eller knutepunkter hvor alle er likeverdige uavhengig av den enkeltes ressurser. Det betyr at folk kan komme inn i prosjektet med veldig ulike utgangspunkter og investere mye eller lite av sin egen aktivitet. Det gjelder også for de ulike kunstneriske materialene vi bygger opp. Alt er like mye verdt, fordi vi ønsker at det skal kunne distribueres, bli brukt av flere, forstått av flere. Hvis man tenker i den retningen, betyr det at prosjektet heller ikke blir fullendt. Det er ikke hensikten.

Av Melanie Fieldseth

Melanie Fieldseth er dramaturg ved Black Box teater.

—
An English version of this text is available on www.blackbox.no.

Susanne Winterling: Jordkloden har blitt privatisert i fillebiter og mange av oss har en akselerert oppfatning av tid. Dette har ført til en radikal omorganisering av rom, slik at de fleste av oss opplever at vår felles grunn er blitt svekket.

Innenfor dette finnes det likevel potensial, for eksempel ved å se til sjøstjernen. Sjøstjernen er en organisme som økologisk sett er sammenvevd med et større system. På nærmest magisk vis skaper den forbindelser uten å kontrollere dem, samtidig som den er uhyre følsom og bevisst på å være koblet på noe større. I vårt prosjekt fungerer sjøstjernen som en slags bruksanvisning i miniatyr. La oss se om vi kan skape nettverksstrukturer som vi ikke hersker over eller kontrollerer, men som kan romme sidestilte temporaliteter, ritualer, organisasjoner, rom og ikke-rom.

Helle Siljeholm: Vi ser på ulike virkeligheter. Vi tar for oss mikrostrukturer, for eksempel de én-til-én-møtene som kan oppstå i et teater ved at folk snakker sammen i baren. Men vi trekker også inn systemene som ligger utenfor oss, som satellitter, geologiske virkeligheter som hav og korallsystemer, virkeligheter som kan gi oss perspektiver på forskjellige former for væren.

Kai Johnsen: Det ikke-hierarkiske nodesystemet som prosjektet bruker som dramaturgisk og koreografisk landskap, understreker at verden består av mange verdener som er forbundet seg imellom. Noen av dem er enorme, som religion og politikk. Vi kan bare aktivere noen nivåer og prøve å være til stede i problemstillingene.

Susanne Winterling: Med hud og hår må kunsten reflektere den menneskelige tilstanden, og det sosiale er en del av den. Både den sosiale krisen og den økologiske krisen er ikke bare et resultat av at moderniteten og menneskeheten har kommet ut av kontroll, men at enkelte «subjekter» (les: stordata) ønsker å herske over andre ved å anvende ubegrenset utnyttelse av alle menneskelige og ikke-menneskelige ressurser som strategi. Det angår hele vårt snart postdemokratiske samfunn og dets strukturer. Det har konsekvenser for jordkloden og dens levende og ikke-levende materie og vil påvirke kommende generasjoner.

Kunst og kultur er levende organismer innenfor denne situasjonen. Kunst har potensialet til å gjøre mer enn å analysere og dissekere prosesser og dynamikker. Kunst kan trigge en sosial forestillings-evne og renselse, det kan være en måte å svømme gjennom smerten og se lysglimt i himmelen.

**Alfredo Zinola
& Maxwell
McCarthy** (IT/US/DE)
PARTY
4.–5. februar
kl. 14.00
Store scene

Invitasjon til alle festløver, barn og voksne som liker å danse!

Liker du å høre musikk på YouTube eller danse til favorittlåtene dine på radio? Ta med deg barn og voksne du kjenner og bli med å lage forestillingen *PARTY* sammen med profesjonelle dansere på Black Box teater!

PARTY er en forestilling for barn og voksne der publikum og utøvere danser sammen.

I denne forestillingen er ikke publikum vanlig publikum, de er nemlig selve festen. I et rom som fylles med farger og lys fra gulv til tak, en DJ som spiller masse kul musikk og voksne med masker og kostymer kan deltakerne slippe seg løs, danse og ha det gøy. Sammen med utøverne lager barn og voksne festen sammen.

Ved å guide deltakerne gjennom festen stimulerer utøverne barna til å ta egne beslutninger og å uttrykke seg gjennom dansen. Målet er i fellesskap å skape en helt egen verden, der hver enkelt deltaker kan danse akkurat som de vil.





Invitation to all party animals, children and adults who like to dance!

Do you enjoy listening to music on YouTube or dancing to your favorite tunes on the radio? Bring your friends and join us to create *PARTY* together with professional dancers at Black Box teater.

PARTY is a show for children and adults where the audience and performers are dancing together. In this performance the audience is not a regular audience, they are in fact the party itself. In a room filled with color and light from floor to ceiling, a DJ playing lots of cool music and adults with masks and costumes, participants can unleash, dance and have fun. Together with the performers, kids and adults are creating the party together.

By guiding the participants through the party the kids are stimulated by the performers to make their own decisions and to express themselves through the language of dance. The goal is to create a special world where each participant can dance exactly as they like.

Av: Alfredo Zinola & Maxwell McCarthy.

Med: Alfredo Zinola, Maxwell McCarthy, Julia B. Laperrière. **Musikalsk konsept:**

DJ Sarah Adorable. **Scenografi:**

Vladimir Miller. **Lys:** Marek Lamprecht.

Video: Telemachos Alexiou. **Støttet av:** Stormopkomst Festival, Tanzhaus Zürich / ZÜRICH TANZT, Tanztendenz München.

Sponset av: Kunststiftung NRW, Fonds Darstellende Künste e.V., Kulturstiftung Matrong, Kulturamt der Landeshauptstadt Düsseldorf and the Ministerium für Familie, Kinder, Jugend, Kultur und Sport des Landes NRW.

Passer for barn fra 6–10 år.

Varighet: 1 time. Cafeen på teatret vil være åpen begge dager fra 13.00 til 16.00.

**Mithkal
Alzghair** (SY/FR)
Displacement
8.–9. februar
kl. 19.00
Store scene

“I am interested in the inheritance of the Syrian body from my own reality, to make visible the human in this complex context of revolutions, migrations, wars, rising ideologies and breaths of freedom.”

–Mithkal Alzghair

Den syriske danseren og koreografen Mithkal Alzghair med base i Frankrike har utdannelse fra Damaskus og Montpellier. I denne forestillingen utforsker han hvordan kroppen reagerer når den tvinges eller forhindres fra å bevege seg. Hva slags fysisk og kulturell kunnskap får mennesker som lever i land herjet av revolusjon og krig der de kun opplever korte perioder med stabilitet? Hvordan påvirker den sosiale og politiske virkeligheten tradisjonell dans? Blir denne kulturelle arven påvirket av krig, elendighet og utvandring? *Displacement* er en slående refleksjon over opplevelsen av det å være på flukt og usikkerheten som opplevs rundt livet i eksil.

I samarbeid
med Dansens
Hus

Mithkal Alzghair ser nærmere på temaene rotfeste versus rotløshet. *Displacement* preges av motstridende bevegelser og følelser, håpet om å slippe unna og uroen ved å vite at det ikke finnes noen vei tilbake. I tillegg til å omhandle borgerkrigen i Syria er *Displacement* også koreografens undersøkelse av sin egen kropp som er formet av den syriske kulturen og folkloren i hjemlandet hans.

Afterwords med Mithkal Alzghair etter forestillingen 8. februar.



“...this little pearl of a performance, which examines the physical effects of the instability of war, completely won me over. With Syrian folk dance as focal point, *Displacement* is a poetic journey into the rituals of Alzghair’s native land.”
Exberliner.com



The Syrian dancer and choreographer Mithkal Alzghair is based in France and studied in Damascus and Montpellier. In this performance, he explores how the body reacts when it is forced or prevented from moving. What kind of physical and cultural knowledge do people internalize in a country ravaged by revolution, ideologies and war where they only experience brief periods of stability? How does the social and political reality affect traditional dance? Is this cultural heritage affected by war, misery and emigration? *Displacement* is a striking reflection on the experience of fleeing and the uncertainty of a life in exile.

Mithkal Alzghair takes a close look at the themes rooted versus rootlessness. *Displacement* touches on opposing movements and emotions, the hope of escape and the turmoil of knowing there is no way back. In addition to dealing with the civil war in Syria, the choreographer also examines his own body that is shaped by Syrian culture and the folklore of its homeland.

Koreograf: Mithkal Alzghair. **Med:** Rami Farah, Shamil Taskin og Mithkal Alzghair. **Dramaturgisk rådgiver:** Thibaut Kaiser. **Co-produksjon:** La Nouvelle Aventure (SMartFr), Godsbanen – Aarhus, Musée de la Danse-CCN de Rennes et de Bretagne, The Foundation AFAC, Les Treize Arches-Scène conventionnée de Brive. **Støttet av:** Centre National de la Danse – Pantin, Studio Le Regard du Cygne, Théâtre Louis Aragon / Scène Conventionnée Danse de Tremblay-en-France.



Vlatka Horvat
With the Sky on Their Shoulders (01), 2011
Inkjet photo collage

Courtesy the artist and
Zak | Branicka Gallery.

Vlatka Horvat (HR/UK)

15th Extraordinary Congress

12. februar kl. 15.00

Store scene

En gruppe kvinner sitter ved et bord og deler historier, fakta, anekdoter og rykter om et land der de alle sammen vokste opp, men som ikke lenger eksisterer. Gjennom en strøm av felles minner og ulike oppfatninger av de samme hendelsene, forsøker de å avdekke historien om Jugoslavia ved å stille spørsmålet om hva som egentlig skjedde der.

I denne improviserte historieutvekslingen som strekker seg over flere timer, tar de for seg små og store hendelser der en felles historie graves frem både på et politisk og personlig plan. I *15th Extraordinary Congress* utfolder det seg en kompleks historie sett fra de ulike kvinnes perspektiv, gjennom et filter av minner, sviktende hukommelse og fiksjonisering.

Sommeren 2014 ble det arrangert et kunstsymposium i London kalt *After a war*, om forrige århundrets kriger. Et av høydepunktene var *15th Extraordinary Congress* der syv kvinner, alle født i det tidligere Jugoslavia, snakket om historien bak oppløsningen av et land som ikke lenger finnes. For hver ny versjon av *15th Extraordinary Congress* føres en ny gruppe kvinner sammen som alle er basert i det området verket fremføres.

Vlatka Horvat fra Kroatia er en kunstner som arbeider innenfor et bredt spekter av sjangre som skulptur, installasjon, tegning, performance, foto og tekst. Arbeidene hennes vises over hele verden på ulike steder som i museer, gallerier, teater, dansefestivaler og i det offentlige rom. Horvat har studert både i Chicago og London og er for tiden bosatt i England etter 20 år i USA.

A group of women are sitting at a table and sharing stories, facts, anecdotes and rumors about a country where they all grew up, but no longer exists. Through a stream of shared memories and different perceptions of the same events, they try to uncover the story of Yugoslavia by asking the question of what really happened there.

In this improvised exchange of stories spanning over several hours, they look at small and large events that form their common history on both a political and personal level. In *15th Extraordinary Congress* a complex history unfolds seen from the different women's perspectives, through a filter of memories, failing memory and fictionalization.

In Summer 2014 an art symposium was organized in London. It was called *After a War*, and dealt with the wars of the last century. One of the highlights was *15th Extraordinary Congress* in which seven women, all born in the former Yugoslavia, spoke about the history behind the disintegration of a country that no longer exists. The presentation of *15th Extraordinary Congress*, involves a local group of participants, women born in any part of the former Yugoslavia. At Black Box teater a new group of women who are all based in Oslo region will be brought together.

Vlatka Horvat from Croatia is an artist who works in a wide range of genres such as sculpture, installation, drawing, performance, photography and text. Her works are displayed throughout the world in various places such as museums, galleries, theaters, dance festivals and in public spaces. Horvat has studied both in Chicago and London and is currently living in England after 20 years in the United States.

Av: Vlatka Horvat. **Et samarbeidsoppdrag med:** LIFT og 14-18 NOW, WW1 Centenary Art Commissions. **Støttet av:** National Lottery - the Heritage Lottery Fund and Arts Council England.

Berstad/
Wigdel/
Helgebostad ^(NO)

Spoiler

22.-24. og 26.

februar

kl. 19.00

Store scene



“Noise is the forest of everything.”

–Douglas Kahn,
Noise, Water, Meat

Ingeleiv Berstad, Ida Wigdel og Kristin Helgebostad er klare til å tre inn i skogen. Med ubetinget intensitet og kroppslig hengivenhet dedikerer de seg til menneskets nattsider.

Støy er den vibrerende energien, de ukontrollerbare, dissonante kreftene som stadig akkumuleres i og rundt oss. Visuelt, auditivt, fysisk. Fra de største landskapene til de trangeste krokene i ens eget sinn. Støy er ikke unntaket; det er utgangspunktet. Støy er.

Spoiler er støy. De synlige og usynlige, hørbare og uhørbare impulsene forstyrrer, forsterker, unnviker og avslører. Disse impulsene, kall dem gjerne spoilere, krever at vi lytter med

hele kroppen, parat til å bevege oss lenger inn i skogen. Støy er stillhet.

Spoiler er den nyeste produksjonen til trioen Ingeleiv Berstad, Ida Wigdel og Kristin Helgebostad. Først som studenter, og senere som utøvere og koreografer, har de dyrket frem en sterk faglig og kunstnerisk tillit til hverandre. Denne tillitsfulle forankringen gir mot til å fortsette med å utvikle en leken, intuitiv arbeidsform hvor ingen idé er for hysterisk, vulgær, provoserende eller barnslig til å utforskes. Deres forrige produksjon, *Jordjenta*, ble vist på Black Box teater i 2013.

Afterwords med Berstad/Wigdel/Helgebostad etter forestillingen 23. februar.

Ingeleiv Berstad, Ida Wigdel and Kristin Helgebostad are ready to enter the forest. With unconditional intensity and bodily devotion they dedicate themselves to the night sides of human existence.

Noise is the vibrating energy, the uncontrollable, dissonant forces accumulating in and around us. Visual, auditory, physical. From expansive landscapes to the narrowest corners of the mind. Noise is not the exception; it is the rule. Noise is.

Spoiler is noise. The visible and invisible, audible and inaudible impulses disturb, intensify, elude and reveal. These impulses, these spoilers, demand that we listen with the body, ready to move deeper into the forest. Noise is silence.

Spoiler is a new production by the trio Ingeleiv Berstad, Ida Wigdel and Kristin Helgebostad. The strength of their artistic relationship encourages their exploration of a playful, intuitive way of working in which no idea is too hysterical, vulgar, provocative or childish to investigate.

Koreografi og utøvere: Ida Wigdel, Ingeleiv Berstad og Kristin Ryg Helgebostad.

Lyddesign: Per Platou. **Lysdesign:** Elisabeth K. Nilsson. **Kostymedesign og scenografi:** Thale Kvam Olsen. **Dramaturg:** Melanie Fieldseth. **Produsent:** Gulli Sekse.

Støttet av: Kulturrådet, Fond for Lyd og Bilde. **Co-produsent:** Black Box teater.



by Proxy (NO)

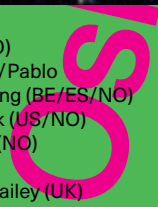
Escape the Universe

Foto: Faint Compact Galaxy in the Early Universe / NASA

Dries Verhoeven (NL)
Kate McIntosh (NZ/BE)
Mette Edvardsen (NO)
Lost And Found
Productions (NO)
Meg Stuart (US/BE)
Tormod Carlsen (NO)
Nina Santes (FR)
Mårten Spångberg (SE)
Jaamil Olawale Kosoko (US)
Hildur Kristinsdottir (NO)

Lisa Lie/PONR (NO)
Niko Hafkenscheid/Pablo
Castilla/Hedvig Biong (BE/ES/NO)
Findlay/Sandsmark (US/NO)
Verk Produksjoner (NO)
Farid Fairuz (RO)
Christopher Brett Bailey (UK)
Ivo Dimchev (BG)

Oslo Oslo Oslo



Kate McIntosh (NZ/BE)

Worktable



Foto: Kate McIntosh



Internasjonal Internasjonale

Dries Verhoeven (NL)

Fare Thee Well!



Foto: Studio Dries Verhoeven


by Proxy (NO)

Teaterfestivalen
Teaterfestivalen
Teaterfestivalen
Teaterfestivalen

Ivo Dimchev (BG)

Songs from My Shows



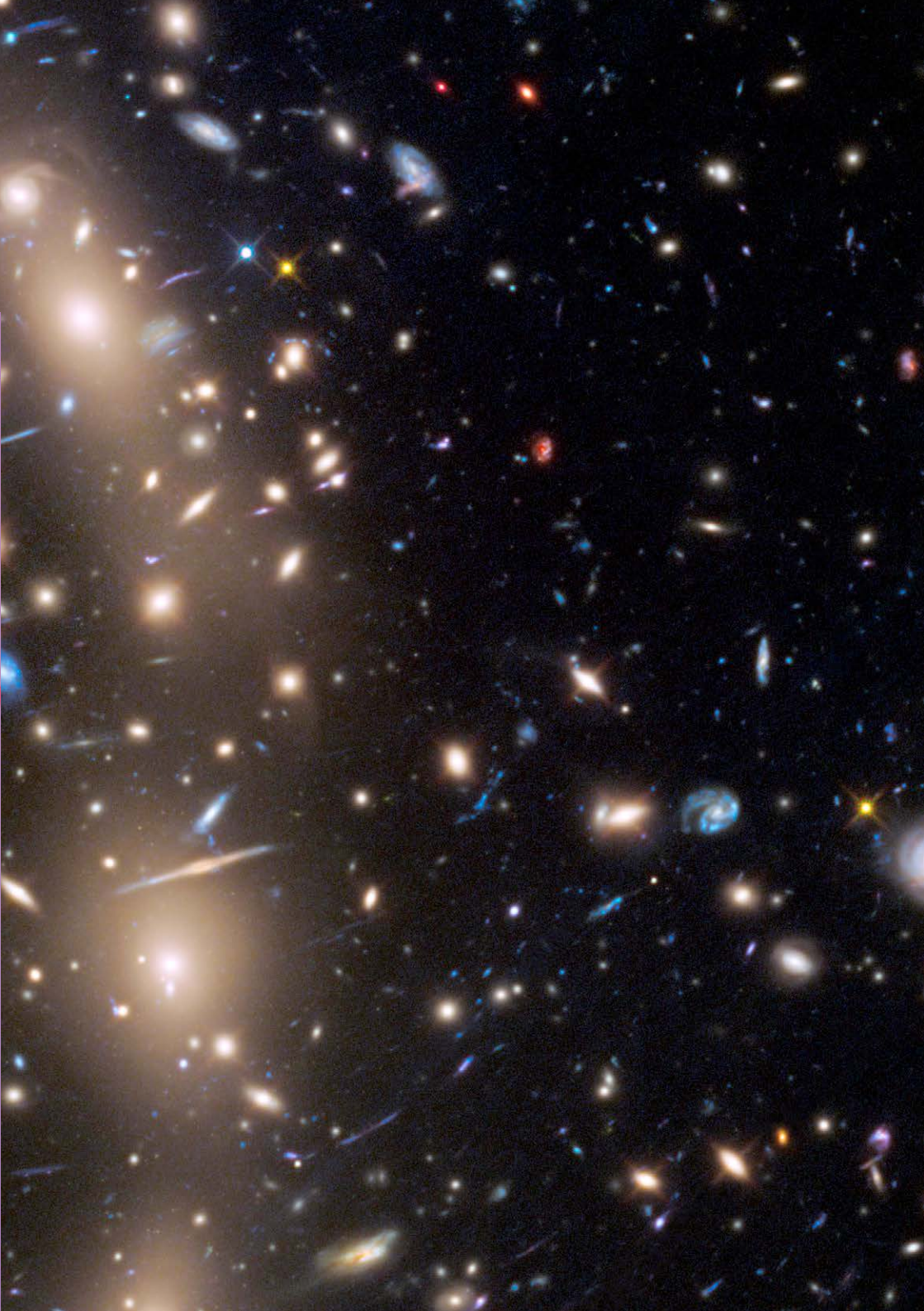


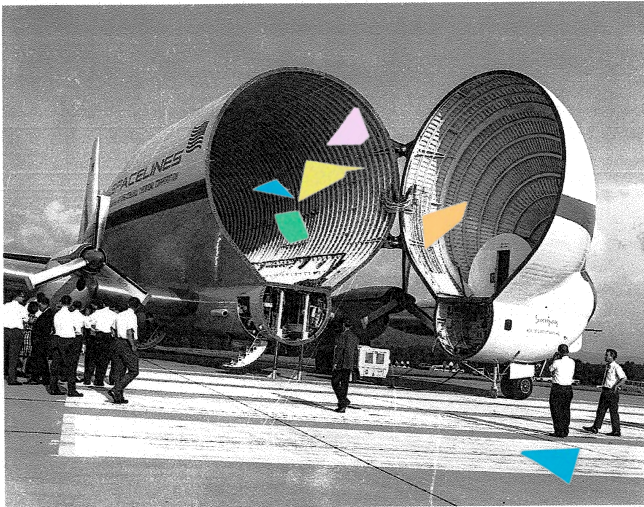
09.-18.03. 20
09.-18.03. 20
09.-18.03. 20
9.-18.03 2017

Jaamil Olawale
Kosoko (US)

#negrophobia







by Proxy^(NO)
Escape the Universe
29.–30. mars
kl. 19.00
Store scene

Universet er noe alle mennesker deler. Dets størrelse, skjønnhet og uutgrunnelige kompleksitet fascinerer, men kan bli mye for den enkelte å ta innover seg. Samtidig stiller hverdagslivet krav som må innfris. Kunnskap som akkumuleres, relasjoner som må ivaretas og dagligdagse gjøremål som må utføres, kan forhindre en fra å løfte blikket, tenke nye tanker og drømme om andre måter å leve på.

Kunstnerne i by Proxy opphever tyngdekraften og inviterer til en feiring av universet. *Escape the Universe* er et kunstnerisk tankeeksperiment drevet frem av et behov for å skape et poetisk tilfluktsrom, et rom hvor vitenskap, fantasi og fiksjon blander seg fritt. Til grunn for denne flukten ligger et oppriktig ønske om å hankses med potensialet som ligger i universets tilsynelatende uendelige og uåndgripelige vesen. Ved å etablere et annet rom og en feiring av kosmiske dimensjoner, kan kunstnerne og publikum dele sine visjoner for fremtiden, og kanskje samtidig avdekke hvilke verdier som betyr mest, her og nå, i livet på jorden.

by Proxy er et ungt kollektiv bestående av skuespillere og scenografer med bakgrunn fra Akademiet for Scenekunst i Fredrikstad: Anders Firing Aardal, Matias Askvik, Marthe Sofie Løkeland Eide, David Jensen, Ylva Owren og Heiki Riipinen. Med *Escape the Universe* tar de fatt på sin andre sceniske produksjon. by Proxy arbeider ut fra en holistisk kunstnerisk tilnærming og utforsker rom, lys, tekst, bevegelse og lyd på samme tid. Deres første forestilling, *Stop Being Poor*, vant juryprisen under Körber Studio Junge Regie i Hamburg i 2015, og har siden turnert i Tyskland og Norden.

The artists of by Proxy invite the audience to a celebration of nothing less than the universe itself. *Escape the Universe* is an artistic thought experiment, an attempt to escape the demands of terrestrial existence and create time and space for gazing at the stars, thinking new thoughts and dreaming of other ways to live. It is driven by the need for a poetic shelter, a space where science, imagination and fiction are free to mix. By inviting the audience to be guests at this celebration of cosmic dimensions, both artists and audience alike can share their visions for the future and perhaps uncover the values that mean the most, here and now.

by Proxy is a young collective of performers and scenographers who studied at the Norwegian Theatre Academy in Fredrikstad, Norway. *Escape the Universe* is their second stage production. by Proxy works with a holistic artistic approach and explores space, light, text, movement and sound simultaneously. Their first production, *Stop Being Poor*, was awarded the jury prize at Körber Studio Junge Regie in Hamburg in 2015, and later toured in Germany and the Nordic region.

Av og med: Anders Firing Aardal, Matias Askvik, Marthe Sofie Løkeland Eide, David Jensen, Ylva Owren, Heiki Riipinen. **Kostymedesign:** Henrik Wilhelm Johansen. **Kunstneriske konsulenter:** Mårten Spångberg, Lisa Lie. **Produsent:** Frode Antonsen. **Co-produsent:** Theater Oberhausen, BIT Teatergarasjen, Teaterøen, Åbne Scene Godsbanen, Grenland Friteater. **Støttet av:** Kulturrådet, Aarhus kommune, FFUK, Körber Studio

Spreafico Eckly^(NO)

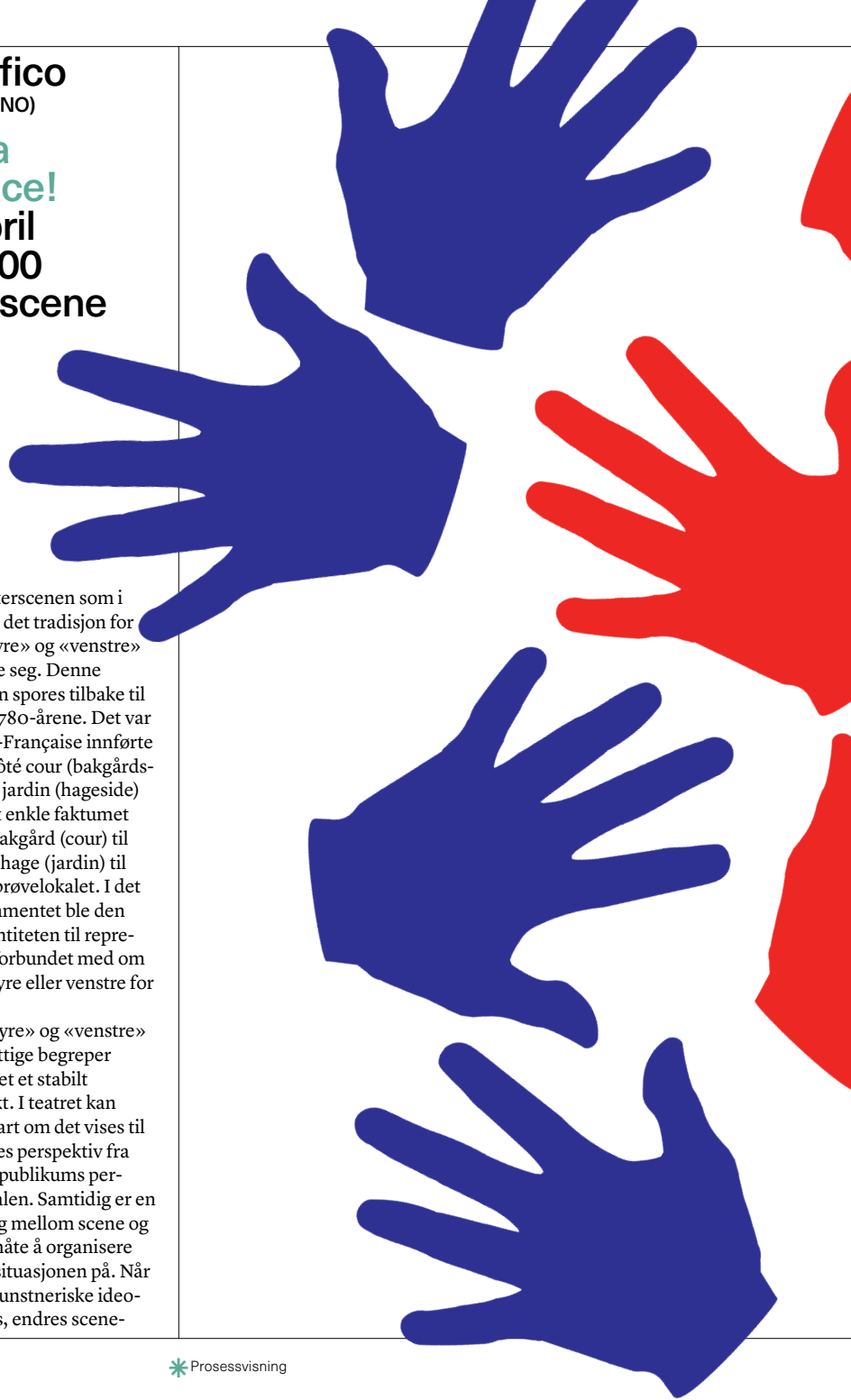
Vive la
Phrance!

19. april
kl. 19.00

Store scene

På så vel teaterscenen som i politikken er det tradisjon for å bruke «høyre» og «venstre» til å orientere seg. Denne praksisen kan spores tilbake til Frankrike i 1780-årene. Det var da Comedie-Française innførte begrepene côté cour (bakgårds- side) og côté jardin (hageside) basert på det enkle faktumet at det lå en bakgård (cour) til høyre, og en hage (jardin) til venstre, for prøvelokalet. I det franske parlamentet ble den politiske identiteten til representantene forbundet med om de satt til høyre eller venstre for formannen.

Om «høyre» og «venstre» skal være nyttige begreper forutsetter det et stabilt utgangspunkt. I teatret kan det være uklart om det vises til skuespillernes perspektiv fra scenen eller publikums perspektiv fra salen. Samtidig er en slik inndeling mellom scene og sal bare én måte å organisere forestillings situasjonen på. Når estetikk og kunstneriske ideologier endres, endres scene-





rommets organisering også. Det samme kan sies om den politiske situasjonen i Europa i dag. Har høyre og venstre utspilt sin rolle som politiske kategorier?

I Vive la Phrance! gjøres teatret om til en testarena for alternative politiske kategorier. Ved å ta for seg eksempler fra scenekunst og popkultur utforsker Spreafico Eckly, sammen med publikum, det politiske potensialet i ulike modeller for eierskap, utøvelse, tilskuerskap og deltakelse.

Black Box teater følger dette prosjektet gjennom hele året. Om våren vil kunstnerne være i residens og invitere publikum til en prosessvisning. Prosessvisningen er en tidlig utprøving av materialet og rommet, og en anledning å diskutere prosjektets utvikling. Forestillinger presenteres i september 2017.

Performancekompaniet Spreafico Eckly er forankret i samarbeidet mellom Andrea Spreafico og Caroline Eckly. Ved å smelte sammen deres bakgrunn i henholdsvis idébasert kunst og filosofi, og dans og koreografi, er ambisjonen å behandle aktuelle problemstillinger gjennom et fysisk formspråk. Deres siste prosjekt, *What a classic is and how it performs in (our) time. Paul McCarthy, Rocky, 1976*, ble vist under Oslo Internasjonale Teaterfestival i 2016.

The history of "right" and "left" as stage directions in the theater and identity markers in politics can be traced to France in the 1780s. As aesthetics and artistic ideologies have changed, so too has the configuration of performance space. The same could be said of the political spectrum in Europe today. Have "right" and "left" become obsolete in politics?

Using theater as a testing ground for alternative political categories, *Vive la Phrance!* draws on examples of authorship, performance, spectatorship and participation from stage art and pop culture. Black Box teater will follow this work throughout 2017, starting with a residency and process viewing in the .

This will be an early testing of material with feedback from the audience. Performances will follow in September 2017.

Spreafico Eckly is a performance company rooted in the collaboration between Andrea Spreafico and Caroline Eckly. By merging their respective backgrounds in conceptual performance and philosophy, and dance and choreography, they seek to give physical form to conceptual problems relevant to the contemporary debate.

Konsept og regi: Andrea Spreafico.

Med: Roy Aernouts, Matteo Fargion og Mate Meszaros. **Lys:** Caroline Eckly.

Scenerom: Gens - Association libérale d'architecture. **Inspisient:** Thomas Bruvik.

Produsent: Spreafico Eckly.

Co-produsenter: BIT Teatergarasjen, Black Box teater, Carte Blanche – Norges nasjonale kompani for samtidsdans, Teaterhuset Avant Garden. **Støttet av:** Bergen kommune og Kulturrådet.

Jonathan
Burrows &
Matteo
Fargion ^(UK)
Both Sitting
Duet /
Body Not Fit
for Purpose

+

Cheap Lecture /
The Cow Piece

21. april

kl. 19.00

Store scene

“There are few performers who can hold an audience captive like this double act... the timing of every note, shrug, laugh and gesture is awesome. Five stars.”

**The Guardian,
London**





“...occasionally feeling gloomy during some performance or other, I’ve wished that a fed-up theater goblin would whisk away the show I’m watching and deposit Burrows and Fargion in its place.”

Deborah Jowitz,
DanceBeat, New York

To én-times-forestillinger fra koreografen Jonathan Burrows og komponisten Matteo Fargion, hvis arbeider befinner seg et sted mellom dans, musikk, live art og komedie. Arbeidene deres stråler av glede på samme tid som de får publikum til å tenke. I løpet av de siste tolv årene har disse to kunstnerne skapt en rekke duetter som mikser sammen formalitetene rundt klassisk komposisjon med en åpen, ofte anarkistisk tilnærming til forestilling og publikum, noe som har resultert i en stor tilhenger-skare over hele verden.

Both Sitting Duet fra 2002, forestillingen som er selve opphavet til deres gode rykte, introduserer den originale blandingen av humor og intelligens som preger stilen deres. I Oslo etterfølges den av deres nyeste forestilling *Body Not Fit For Purpose*, en kommisjon fra Venezia Biennalen 2014. I denne forestillingen settes politikk opp mot dansens tilsynelatende tomhet, koblingen mellom mening og handling synliggjøres og det stilles spørsmål midt i latteren. (En time uten pause.)

Cheap Lecture initierer en lek med strukturene fra John Cage sitt foredrag *Lecture On Nothing*. Videre iscenesetter *The Cow Piece* forelesningen som en opprørsk feiring av grensene for logikk, der 12 plastkuer danser, synger, snakker, tenker, sover, går, kommer og dør. (En time uten pause.)

Workshop med Matteo Fargion 21. april. Mer informasjon på blackbox.no.

Two one hour performances from choreographer Jonathan Burrows and composer Matteo Fargion, whose work sits somewhere between dance, music, live art and comedy, radiating delight even as it makes the audience think. Over the past twelve years the two artists have built a body of duets which mix the formality of classical music composition with an open and often anarchic approach to performance and audiences, bringing them a worldwide following.

Both Sitting Duet was the piece that made their reputation back in 2002, setting the tone for an original mix of humour and fierce intelligence that marks out what they do. In Oslo they'll follow it with their most recent performance *Body Not Fit For Purpose*, a commission from the 2014 Venice Biennale which clashes politics against the empty joy of dancing, unravelling the link between meaning and action and raising questions in the midst of our laughter. (One hour no interval.)

Cheap Lecture initiates a game with the structure of John Cage's *Lecture On Nothing*, and *The Cow Piece* then re-stages the lecture as a riotous celebration of the limits of logic, as 12 plastic cows dance, sing, speak, think, sleep, go, come and die. (One hour no interval.)

Composition workshop with Matteo Fargion on April 21. For choreographers, makers, composers, musicians. More info on blackbox.no

Co-produksjon: Kaaithheater Brussel, PACT Zollverein Essen, Sadler's Wells Theatre London og BIT Teatergarasjen Bergen. Burrows og Fargion er for tiden huskunstnere ved Nightingale, Brighton England. **Both Sitting Duet støttet av:** National Lottery from Arts Council England. **Body Not Fit For Purpose er en kommisjon fra:** Venezia Biennalen. **Støttet av:** National Lottery through Arts Council England. **Cheap Lecture er en kommisjon fra:** Cultureel Centrum Maasmechelen og Dans in Limburg. **The Cow Piece er støttet av:** Flemish Ministry og Kaaitheter Brussel.





How Deep is Your Love?

Last October I was invited to Dramatikkens Hus in Oslo to talk about a writer. This was part of a lecture series they organise every second Tuesday, where a writer speaks about another writer of his/her choice. Looking through the names of writers, or playwrights, that had previously been presented in these lectures, I was not surprised that no choreographers featured on the list. After all, this being the 'house for new playwriting', naturally a list of writers, both living and dead, from Norway and abroad, male and female, did appear, along with a few other choices of focus. I am not a writer (in the traditional sense), but I think of choreography as writing.

There was only one hesitation in making my choice. I am also interested in the dancer as a writer. Not for issues of authorship or claiming (co-) authorship, but to consider the agency of the dancer as another form of writing and as something in itself. How can we acknowledge and therefore value the position of the dancer and performer in his/her own right? But also more, how can we articulate this 'place of writing' without being trapped in the authorship battle where one is always diminishing the other? Perhaps this calls for a Tuesday of its own, but in the meantime I will think two thoughts at the same time.

I am not sure what came first, Jonathan Burrows or a choreographer. Either way, my choice of a writer was made. I had my criteria for choosing, it had to be someone who is alive, who is still making work, and that I have seen the work myself. But it is not possible to speak about Jonathan Burrows without also speaking about composer Matteo Fargion. And the two of them should need no introduction. Together they have been performing and making pieces continuously since 2002, and their performances (all of them!) are still touring extensively the four corners of the world.

When I choose then to speak about the work of Jonathan Burrows and Matteo Fargion, it is of course their performances I am referring to. The fact that they are both always also performing their pieces only adds to this entanglement. In terms of 'writing', there is no separation between the dance and the dancing. I don't just mean the fact that they are co-authoring their work, but that the 'place of writing' resides in the doing, in performing it. It would be a difficult, if not an impossible task, to separate between the two.

But the work is so much more than the performances they make (and I put an emphasis on the 'so much'). Not as a measure of effort or of difficulty, of how 'much more' the work demands in order to do it. Obviously there is more work to a performance than the work of performing it. In professional terms, their

By Mette Edvardsen

The work of Mette Edvardsen is situated within the performing arts while it also explores other media and formats such as video, books and writing, with an emphasis on their relationship to the performing arts as practice and situation. With a base in Brussels since 1996, she has worked for several years as a dancer and performer for companies and projects. She has been developing her own work since 2002, which she presents internationally. Edvardsen is currently a research fellow at Oslo National Academy of the Arts. Her latest work, *oslo*, will premiere during Oslo Internasjonale Teaterfestival 2017.

contribution to the dance field through their active engagement in years of teaching, mentoring, speaking, writing, collaborating and participating, even curating, is outstanding. But still, I mean 'more' more as a dimension, like life. The universe. That 'much'.

I had this thought, that with their pieces one would need to write only one program note, one text that would fit all of the pieces. Or better still, what would be written about one piece could easily apply to another and be equally fitting. Because what matters is not so much what their pieces are about, but *the way they are* about or not about something. Like, it is not only about that we love someone, but the way we love. It is not only about caring about the world, but the way we care. Content is not separate from form.

I have a sense that the pieces of Jonathan and Matteo are getting deeper and deeper. As the years go by, there are more and more. I think I have seen most of them, and some of them more than once. I have lost count. There is a progression, yet it is the same. Not more of the same, but the same more. Like when going out to sea, where deep is not opposite to wide, to surface, to horizon, but is in itself. Itself more. And I, we, can be there, sitting in the dark, and be ourselves. More.



Sør-Trøndelag Teater (NO)

Steppeulven

7.–9. juni
kl. 19.00

Store scene

«Var vi bare en liten, dum minoritet av kompliserte nevro-tikere som ville være glemt og utledt i morgen? Var det vi kalte 'kultur', det vi kalte ånd, og sjel, det vi kalte vakkert og hellig, var det bare et spøkelse, avgått ved døden for lenge siden og bare ansett for ekte og levende av oss, av noen få narraktige mennesker? Hadde det kanskje aldri vært ekte og levende i det hele tatt? Hadde det som vi narrer la slik vekt på, kanskje alltid bare vært et fantom?»

–Fra *Steppeulven*, Herman Hesse

Steppeulven, Hermann Hesses utskjelte og opphøyde roman fra 1927, er en inspirasjonskilde til denne forestillingen. I likhet med romanen bunner den sceniske produksjonen i begjæret etter å begripe tilværelsen og menneskets kompleksitet. I et scenisk uttrykk øyner regissør og skuespiller Espen Klouman Høiner, sammen med de medskapende og medvirkende kunstnerne, muligheten for en eksistensiell og sanselig under-søkelse av menneskets fortid,

nåtid og fremtid. Her finner de potensialet til å fremkalle følelsesmessige og sanselige erfaringer som overskrider den dramatiske handlingen som finnes i selve teksten. Gjennom en eksperimentell tilnærming kan de sette maktrelasjonene mellom skuespillerne, litteraturen og rommet i spill, og utfordre skuespillerne til å navigere mellom forskjellige virkeligheter.

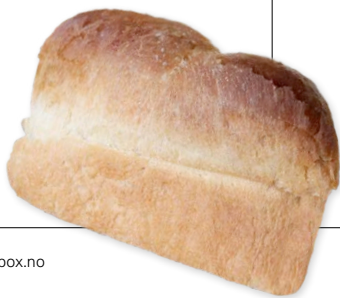
Steppeulven er det tredje prosjektet til konstallasjonen Sør-Trøndelag Teater, som består av skuespillerne Espen Klouman Høiner, Kenneth Homstad, Herbert Nordrum, Ole Johan Skjelbred og Kjersti Tveterås. Interessen for å utforske tekstbasert teater har fulgt dem gjennom produksjonene *Moby Dick* (2014), basert på Herman Melvilles roman ved samme navn, og *Dager under* (2014) av dramatiker Arne Lygre, som de produserte på Trøndelag Teater. *Moby Dick* gjestet Black Box teater i 2014. Med seg i dette teatereksperimentet med *Steppeulven* har de dramaturg Matilde Holdhus, komponist Kjetil Schjander Luhr, lysdesigner Tilo Hahn, scenograf Signe Becker og produsent Pernille Mogensen.

Afterwords med Sør-Trøndelag Teater etter forestillingen 8. juni.

Hermann Hesse's 1927 novel *Steppenwolf*, much reviled and much beloved, is the inspiration for this production. As in the novel, this work is based on the desire to grasp the complexity of human beings and what it means to exist. By bringing an existential and sensuous exploration of humankind's past, present and future into the theatrical space of live performance, director and actor Espen Klouman Høiner, co-creators and collaborators seek to evoke emotions and sensory experiences that go beyond the narrative and drama of the text itself. This experimental approach puts the power relations between actors, literature and theater space into play and holds the potential to challenge the actors to navigate between different realities.

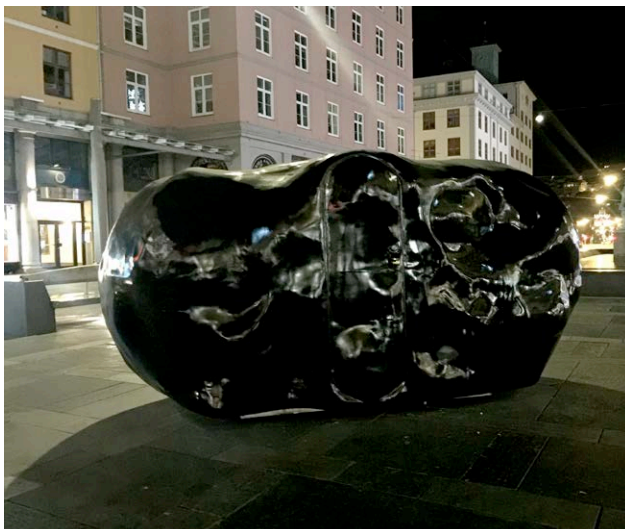
Steppeulven is the third project by Sør-Trøndelag Teater, a constellation consisting of the actors Espen Klouman Høiner, Kenneth Homstad, Herbert Nordrum, Ole Johan Skjelbred and Kjersti Tveterås. They have previously produced *Moby Dick* (2014), based on Herman Melville's novel, and *Dager under* (2014), by playwright Arne Lygre, at Trøndelag Teater. Black Box teater hosted guest performances of *Moby Dick* in 2014.

Med: Sør-Trøndelag Teater: Espen Klouman Høiner (regi), Kenneth Homstad, Herbert Nordrum, Ole Johan Skjelbred og Kjersti Tveterås. **Dramaturg:** Matilde Holdhus. **Scenograf:** Signe Becker. **Komponist:** Kjetil Schjander Luhr. **Lysdesigner:** Tilo Hahn. **Produsent:** Pernille Mogensen. **Co-produsent:** Black Box teater. **Støttet av:** Kulturrådet, Fond for lyd og bilde og Det norske komponistfond.



Assosierte kunstnere

Fra januar 2017 og de neste to årene vil Black Box teater samarbeide med tre assosierte kunstnere: Tormod Carlsen, Hildur Kristinsdottir og Márten Spångberg. På hver sin måte, med utgangspunkt i sine særegne tilnæringer og på forskjellige stadier i karrieren arbeider de alle tre med utfordrende, kunstneriske praksiser som stiller spørsmål ved representasjon. Dette samarbeidet er et av ankerpunktene for å styrke tilstedeværelsen av kunstnerne i huset. Det gir mulighet til å revurdere den gjensidige avhengigheten mellom oss som en arena og kunstnerne, modifisere konturene av rommet som gis til hver enkelt og å utforske muligheten til å utdype skjæringspunktene mellom våre felles interesser. Dette samarbeidet er et eksperiment der vi sammen vil definere innholdet over tid. Helt konkret innebærer dette samarbeidet et frokostforhold over en gitt periode. Det betyr at vi støtter og jevnlig presenterer verk av disse kunstnerne. Videre at vi fungerer som en samtalepartner som følger utviklingen deres med en skreddersydd tilnærming i henhold til deres respektive behov, at spesifikke prosjekter i forbindelse med byen og innbyggerne blir til i samarbeid, og at disse kunstnerne blir samtalepartnere for oss.



Tormod Carlsen (NO): O - The Healing Lump

Foto: Heidi Dalene



Foto: Sigmund Carlsen

Tormod Carlsen (NO)

«Jeg er blitt beskyldt for å være turist. Jeg forplikter meg ikke til én ting. Å være turist kan være noe positivt. Det er som å gå på fjellet. Man går, så ser man et nytt fjell, og så et fjell til. Det er en pågående søken etter nye utsikter.»



Foto: John Buvold

Å se på alt som landskap har hele tiden vært en draging hos Tormod Carlsen. Helt siden han flyttet til Russland etter videregående skole for å trene til sirkusartist, har han oppsøkt steder og kontekster som preges av paradokser. I det motsetningsfylte ser han muligheter til å vri på situasjonen. Foruten Russland har Carlsen studert teater ved Universitetet i Teheran og regi på Kunsthøgskolen i Oslo.

Etter hvert har landskap blitt en tydelig inngang til kunstnerisk arbeid. Flere av prosjektene bærer preg av å være langvarige undersøkelser av situasjoner og problemstillinger hvorfra nye verk genereres. Det gjelder i særlig grad hans arbeid på Grønland med det nye nasjonalteatret, og arbeidet med *In The End We Are All Alone*, en serie av små enmannsteatre og forstyrrelser i offentlig rom, som han utvikler sammen med scenograf Heidi Dalene. Det andre verket i denne serien, *O – The Healing Lump*, blir en del av Oslo Internasjonale Teaterfestival 2017.

"I have been accused of being a tourist. I don't commit myself just to one thing. Being a tourist can be something positive. It's like walking in the mountains. You walk, you see a new mountain, and then another. It's a constant search for new vistas."

Seeing everything as landscape has been Tormod Carlsen's longstanding fascination. He has sought out places and contexts marked by paradox ever since he moved to Russia to train as a circus artist after completing his upper secondary education. In settings of contrast and opposition Carlsen finds the potential to twist a situation. In addition to Russia, he has studied theatre at the University of Teheran and directing at Oslo National Academy of the Arts.

Over time, landscape has become an artistic approach. Several of his projects can be characterized as long-term investigations of situations and questions that generate new works. This is especially true of his work with The National Theatre of Greenland and his project *In The End We Are All Alone*, a series of one-person theatres and interventions in public space, which he has been developing with scenographer Heidi Dalene. The second work in this series, *O – The Healing Lump*, will be part of Oslo Internasjonale Teaterfestival 2017.

Associated artists

As of January 2017 and for a period of two years, Black Box teater will collaborate with three associated artists: Tormod Carlsen, Hildur Kristinsdottir and Márten Spångberg. Each in their own way, with their own mediums and at different moments of their career, they are challenging artistic practices and shaking representations. This collaboration is one of the anchor points to strengthen the place of artists in the house. It offers the possibility to re-examine the interdependencies between us as a venue and the artists, to modify the contours of the space assigned to each one and explore the possibilities of deepening the intersections between our mutual centers of interests. This companionship is an experience, with components we will invent together over time. Concretely, it is a fidelity during a given period: it means that we support and regularly present the work of these artists, that we are a conversation partner to accompany their development with a tailor-made approach according to their respective needs, that specific projects, in connection with the city and the inhabitants, are imagined in common, and that these artists are also a discussion partner for us.



Hildur Kristinsdottir (NO)

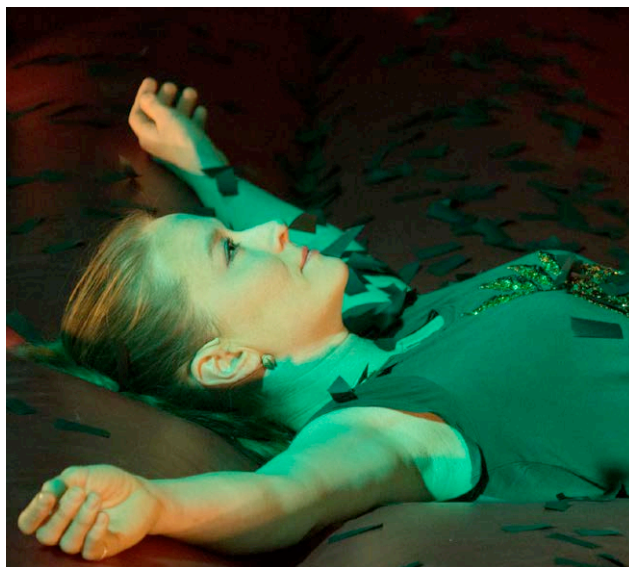
«Fra å være dedikert breakdancer med begynnende headspin-måne, er min identitet nå som skuespiller, selv om jeg faktisk jobber mest som regissør. Da jeg startet min scenekunstreise så jeg for meg det å være med i et kompani, litt som et breakdance-crew, der vi alle hadde like jakker med kompaninavnet brodert bak på ryggen. Men så har jeg fått mulighet til å jobbe med stadig nye konstellasjoner av fantastiske kunstnere i stedet. Men jeg drømmer fortsatt om den jakka.»

Hildur Kristinsdottir er regissør og skuespiller med utdannelse fra Akademi for scenekunst i Fredrikstad. Hun har bakgrunn fra dans med hovedvekt på breakdance. I 2008 viste hun sin første forestilling på Black Box teater med scenekunstduoen Søstrene Andrews og debuten *Søstrene Andrews presenterer: Faen, verden brenner*. Duoen hadde premiere på sin andre forestilling *Salt-N-Pepper serverer den tredje sjimpanse* i 2009. Siden 2010 har Hildur arbeidet med den kritikerroste teatertrilogien *Klassikere for kids* som består av forestillingene *Faust for kids* (2012), *Til fyret* (2013) og *Forbrytelse og Straff* (2015). *Klassikere for kids* har som mål å gjøre utvalgte klassikere tilgjengelige for barn. Trilogien utforsker og

utfordrer konvensjonelt barne-teater og jobber under mantraet om at alle gode temaer er like egnet for barn som for voksne. Samtlige forestillinger har blitt vist på Black Box teater og de to første forestillingene ble nominerte til Heddaprisen i klassen for barne- og ungdomsteater og har turnert Norge rundt. *Faust for kids* og *Til fyret* har også blitt vist i Danmark. Med duoen Kristinsdottir/Willyson har Hildur nylig laget forestillingen *Synkehull* som vises under Oslo Internasjonale Teaterfestival denne våren. Hildur jobber for tiden med forestillingen *Reven og Ulven* skrevet av Nelly Winterhalder.

"From being a dedicated breakdancer with a starting headspin-baldness, my identity is now as an actor, although I actually mostly work as a director. When I started my journey in the performing arts I imagined that to be part of a theatercompany was a bit like a breakdance-crew, where we all had equal jackets with the company name embroidered on the back. But then I got the opportunity to work with constant new constellations of wonderful artists instead. But I still dream about that jacket."

Hildur Kristinsdottir is a Norwegian director and actor. She received her training at the Norwegian Theater Academy in Fredrikstad and, also has a background in dance with an emphasis on breakdance. She premiered at Black Box teater in 2008 with the duo Søstrene Andrews and the performance *Søstrene Andrews presenterer: Faen, verden brenner*. In 2009, the duo also presented the performance *Salt-N-Pepper serverer den tredje sjimpanse*. Since 2010, Hildur has been working with the theater trilogy *Klassikere for kids* (*Classics for kids*), consisting of the performances *Faust for kids* (2012), *To the Lighthouse* (2013) and *Crime and Punishment* (2015). *Klassikere for kids* aims to make selected classics accessible to kids. The trilogy explores and challenges conventional theater for children, working under the mantra that all good themes are just as suitable for children as they are for adults. All three performances have been shown at Black Box teater and the first two were nominated for the Norwegian Hedda award in the category theater for children and youth. *Klassikere for kids* has been touring Norway to raving reviews from the audience and press. *Faust for kids* and *To the Lighthouse* have also been performed in Denmark. As part of the duo Kristinsdottir/Willyson, Hildur has recently made the performance *Synkehull* that will be presented during Oslo Internasjonale Teaterfestival this spring. Hildur is currently working with the play *Reven og Ulven*, written by Nelly Winterhalder.





Mårten Spångberg (SE)

«Transformation and challenge are central to the work I engage in. If our aspirations are not way too high, I'm not interested, and if things don't run scarily close to fucking up, I'm getting bored. The stage is for me an important place to convey emotions as well as views. It is a place where the intimate can be found right next to global policy issues, where illusion can take us on a journey or be torn apart in favor of agitation and resistance. I have taken on the responsibility to question and use the stage, change it and let it speak to our time. Creating performing art means to establish an ethic of what it means to be human, individual and social.»



Mårten Spångberg er en koreograf som bor og jobber i Stockholm. Han har vært aktiv som utøver og kunstner siden 1994 og har skapt sine egne koreografier siden 1999. Forestillingene hans turnerer internasjonalt. Han er opptatt av å se koreografi i et utvidet felt, noe han tilnærmer seg gjennom ulike eksperimentelle praksiser og kreative prosesser i et mangfold av ulike formater og uttrykk. Spångberg har lang erfaring med å undervise i både teori og praksis, og han underviste for masterstudiet i koreografi ved Dans- og cirkushøgskolan i Stockholm fra 2008 til 2012. Hans første bok *Spangbergianism* ble utgitt i 2011. To av hans siste store arbeider inkluderer de kritikerroste forestillingene *Natten* og *La Substance, but in English* som begge har blitt vist på Black Box teater i henholdsvis 2016 og 2014. Hans nyeste verk *Digital Technology* vises under Oslo Internasjonale Teaterfestival våren 2017.

Mårten Spångberg is a choreographer living and working in Stockholm. He has been active on stage as a performer and creator since 1994 and has created his own choreographies since 1999. His pieces have toured internationally. His interests concern choreography in an expanded field, something that he has approached through experimental practices and creative processes in a multiplicity of formats and expressions. Spångberg has thorough experience in teaching both theory and practice and he acted as the director of the MA programme in choreography at the University of Dance and Circus in Stockholm from 2008 to 2012. His first book *Spangbergianism* was published in 2011. Recent large-scale work includes *Natten* and *La Substance, but in English*. His newest work *Digital Technology* will be a part of Oslo Internasjonale Teaterfestival Spring 2017.

Samtaler og seminarer

Kontekstualisering av det kunstneriske programmet er en integrert del av vårt arbeid. Vi ønsker å skape rom for refleksjon og engasjement som fordyper og utvider de estetiske, sanselige og intellektuelle erfaringene som kunsten skaper. Dette kommer tydeligst til uttrykk i samtale- og de kritiske fora som vi arrangerer.

I vårt fortsetter vi med to overordnede formater som vi utforsket i fjor høst, *Afterwords* og *Roundtable & Debate*. *Afterwords* er en anledning til å møte kunstnerne etter forestillingen og dele erfaringer, mens ambisjonen med *Roundtable & Debate*, er å gå i dybden på temaer og problemstillinger sett fra ulike synsvinkler i kunstfeltet og andre kunnskapsfelt.

Gjestfrihet danner det tematiske utgangspunktet for vårens første *Roundtable & Debate* som arrangeres i forbindelse med *nodes on fish, stars and the social*. Dette er et tema med sosiale, poetiske og filosofiske implikasjoner, både for prosjektet og for Black Box teater som en kunst-institusjon som tar sikte på å være i dialog med sine omgivelser.

I løpet av Oslo Internasjonale Teaterfestival er vi vertskapet for et seminar som undersøker ideer om det politiske i scenekunsten. Seminaret er initiert av Valborg Frøysnes og Ingri Fiksdal i samarbeid med Elin Høyland og Black Box teater. Vårens siste *Roundtable*

& Debate finner også sted under festivalen og tar for seg deltakelse og tilskuerskap. Temaet for denne samtalen er knyttet til festivalprogrammet, men er også en del av vår overordnede tilnærming som aktør i kunstfeltet og samfunnet for øvrig. Mange av prosjektene som kan oppleves under festivalen, arbeider aktivt med hvilke posisjoner publikum kan innta, i tillegg til spørsmål om tilhørighet, fellesskap, nærvær, fravær og minne.

Arrangementene er åpne for alle. Velkommen!

Conversations and seminars

Contextualization is an integral part of our work, but it is at its most visible in the conversations and critical forums we organize throughout the season and festival. This spring we continue with two formats we have been developing since the fall, *Afterwords* and *Roundtable & Debate*. *Afterwords* is an informal occasion to meet the artists after the show and share experiences, while the aim of *Roundtable & Debate* is in-depth exploration of topics and issues from a variety of perspectives.

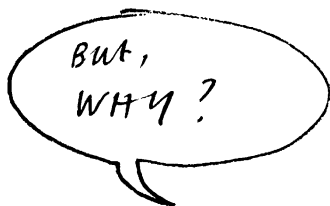
Hospitality is the point of departure for the first *Roundtable & Debate* of the season, which will appear during *nodes on fish, stars and the social*. It is a topic with social, poetic and philosophical implications, both for the project itself and for Black Box teater as an arts center that aims to be in dialogue with its surroundings.

We will host a seminar on the political in live art during Oslo Internasjonale Teaterfestival. Valborg Frøysnes and Ingri Fiksdal have initiated this seminar, in cooperation with Elin Høyland and Black Box teater. The final *Roundtable & Debate* of the spring will also take place during the festival and deals with participation and spectatorship. This topic is closely connected to the festival program. Many of the projects are actively working with the position of the audience and with questions of belonging, community, presence, absence and memory.

Open for all. Join us!

— I SCIENCE & ARTS OF VISUALITY
— No, rather the opposite





The idea came from the
when we first visited



19.-22. januar:

Roundtable & Debate om gjestfrihet, nodes on fish, stars and the social

8. februar:

Afterwords med Mithkal Alzghair

23. februar:

Afterwords med Ida Wigdel, Ingeleiv Berstad og Kristin Helgebostad

11. mars:

Seminar om det politiske i scenekunsten, Oslo Internasjonale Teaterfestival

18. mars:

Roundtable & Debate om deltakelse og tilskuerskap, Oslo Internasjonale Teaterfestival

8. juni:

Afterwords med Sør-Trøndelag Teater

Pluss pluss 17. februar 19. mai

++ er et kunstarrangement på Black Box teater, etablert våren 2011.

To fredager denne våren vil vi vise et utsnitt av Oslos unge kunstscene. Vi ønsker gjennom dette å skape en tverrfaglig plattform hvor ulike kunstneriske uttrykk møtes for å inspirere eller utfordre hverandre. Fra våren 2017 vil vi også utvide programmet ved å invitere inn djs og publikum til preclubbing.

Programmet vil bestå av inviterte kunstnere og av kunstnere som er blitt valgt ut gjennom en søknadsprosess.

Våren 2017 kurateres Pluss pluss av Sigrid Bendz og Runa Borch Skolseg.

Pluss pluss is an art concept at Black Box teater, established in 2011.

Two Fridays this spring we will show a section of Oslo's young art scene. We wish to create a multidisciplinary platform where different artistic expressions meet to inspire or challenge each other. For Spring 2017 we will expand the program by inviting DJs and the audience to preclubbing.

Pluss pluss Spring 2017 is curated by Sigrid Bendz and Runa Borch Skolseg.



Rampelys- festivalen 2017 28. april–7. mai

Rampelysfestivalen er en egen teaterfestival for og med barn og ungdom, og er Norges største av sitt slag. Her kan publikum oppleve et mangfold av hva scenekunst for og med barn og unge kan være.

Oslo teatersenter er arrangør av festivalen, og står for en tilnærming der barn og unge får formidlet og fremvist scenekunst under profesjonelle rammer. Målet for Rampelysfestivalen er å skape en møteplass for barn og unges kulturuttrykk, og å være en visningsarena hvor levende dramatikk, for og med barn og unge, er i fokus.

Arrangør: Oslo teatersenter.
Se osloteatrsenter.no for mer informasjon.



Andre programmerende teatre i Norge

BIT Teatergarasjen, Bergen
bit-teatergarasjen.no

Davis Freeman /
Random Scream (US/BE)
*Some things only become clear
much later*

Halory Goerger (FR)
Corps Diplomatique

Gisle Martens Meyer (NO)
There is no here, here

Superamas (AT/FR/BE)
Vive l'armée

Kate McIntosh (NZ/BE))
In Many Hands

Findlay//Sandsmark (US/NO)
Returner

Ruud Gielens, Rachid Benzine &
Hiam Abbass (BE/MA/FR/IL)
In the eyes of heaven

Eva Pfitzenmaier (NO)
*Ord/word/wort & Land/
land/land*

Nadia Beugré &
Seb Martel (CI/FR)
Tapis rouge

Våren 2017

**Teaterhuset Avant Garden,
Trondheim**
avantgarden.no

Konstellasjonen (NO)
Korrigeringer

Findlay/Sandsmark (US/NO)
O' death

Estrad Norr (SE)
Plupp – akte joejkespiele, en jojkikal

Teater Fusentast (NO)
Langligger

Inclusive Dance
Company (NO/FI/AR)
Baby Body

Fabularium (NO)
Gullfrosken

Eirik Fauske Kompani (NO)
Live – Sorgarbeid

Dansens dager
Forestillinger i samarbeid med
DansiT

Alpaca Ensemble, Zerberus
Theatre Company, Neither Nor
Productions (NO/DE/PL)
Fail better...

Billetter

ticketmaster.no

Billetter kan kjøpes på ticketmaster.no, tlf 815 33 133, Posten, Narvesen og 7/11, eller i teatrets billettluke som er åpen én time før forestillingsstart.

Full pris kr. 250,-
Moderasjonspris kr. 150,-
Under 25 år: kr. 100,-

Moderasjonspris gis til studenter, trygdede, pensjonister, menig militære, samt innehavere av Black Box teater medlemskort, scenekort, UKS, DTS, NBK, Bokklubben, UNIK Oslo eller OBOS-medlemskap.

Familie og ungdomsforestillinger:
Barn: kr. 75,-
Voksen: kr. 150,-

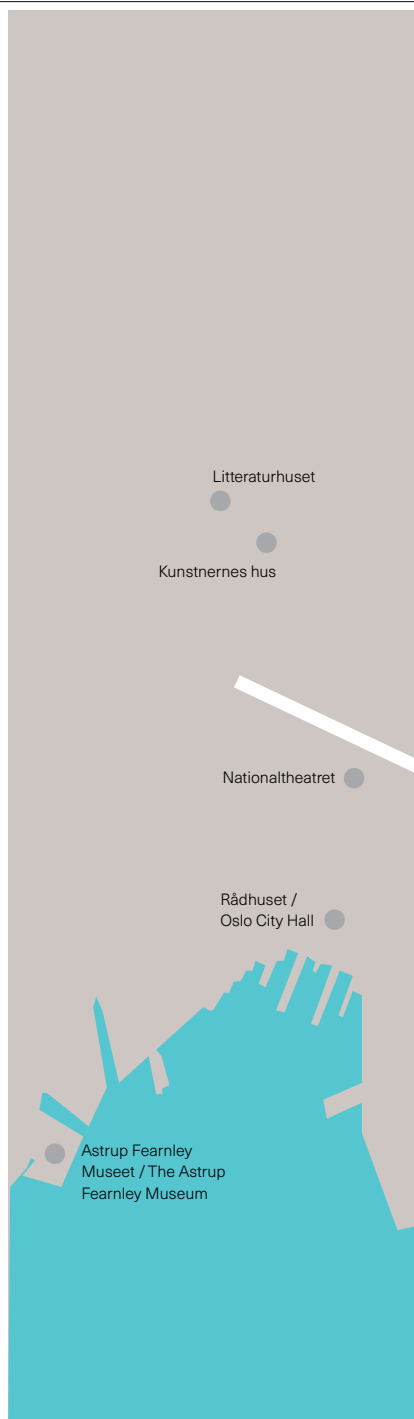
Medlemskort

Ved kjøp av medlemskort til kr. 150,- betaler du kun kr. 150,- pr. forestilling. Medlemskortet må fornyes for hver ny sesong. Medlemskortet kan kjøpes på ticketmaster.no og hentes i billettluke på teatret.

Offentlig transport:

Birkelunden: Trikk 11, 12, 13
Carl Berners plass: Trikk 17,
buss 31, 32, bane 5
Fagerheimgata, Sannergata:
Buss 30
Københavnsgata:
Buss 20, 21, 28, 33

Please see blackbox.no for ticket and transport info in English.





Sannergata

Carl Berners plass

KHiO /
Oslo National
Academy of
the Arts

Teater Manu

Black Box teater

Olaf Ryes plass

Ullevåsenveien

Dansens Hus

Akerselva

Tofte's gate

Trondheimsveien

Hausmania /
Grusomhetens
Teater

OCA

DogA

Deichmanske
bibliotek

Munchmuseet /
The Munch Museum

Hausmannsgate

Youngstorget

Karl Johans gate

Oslo S /
Oslo Central Station

Dramatikkens Hus

Sentralen

Filmens hus /
Cinematket

Operaen /
The Opera House

Kunsthall Oslo

Team

Teatersjef / artistic and general director:

Anne-Cécile Sibué-Birkeland

Dramaturg: Melanie Fieldseth

Økonomi og administrasjonssjef /

head of administration: Magnus Salte

Produsent / producer: Karoline Bjune

Kommunikasjonssjef / head of

communication: Sara Wegge

Grafisk designer og

informasjonsmedarbeider /

graphic designer: Peder Bernhardt

Teknisk sjef / head of technical

department: Jean Vincent Kerebel

Lydmester / sound manager:

Trond Johnsrud

Freelance technical department:

Harald Bjerke, Linda Nikolaisen,

Ane Reiersen, Marcus Torjussen

Barsjef / bar manager: Morten Kippe

Frontlinje og bar / frontline and bar:

Veronica Molin Bruce, Mari Edvardsen,

Ida Holthe Lid, Daniel Rodrigo Nilsen,

Annlaug Selstø, Talette Simonsen, Runa

Skolseg, Andrea Skotland, Kjersti Aas

Stenby, Åsne Storli, Solveig Wiig

Distribusjon / distribution: Janne Mikkelsen

En spesiell takk til vår tidligere produsent,

Frødis Århus, som i stor grad har vært

med på å forberede vårsesongen.

–

Ansvarlig redaktør / editor-in-chief:

Anne-Cécile Sibué-Birkeland

Redaksjon / editorial team:

Melanie Fieldseth, Magnus Salte,

Anne-Cécile Sibué-Birkeland,

Sara Wegge

Design: Peder Bernhardt

Trykk / print: Nilz & Otto

Opplag / edition: 1000

© Black Box teater 2017



KULTURDEPARTEMENTET



Oslo kommune

Black Box teater
Oslo 1985

blackbox.no

